

Omnes de natura Saturni & Veneris.

B. Peregrina Anno post Christum natum, M. D. LXXII. primùm ad V. Id. Non. animadversa Veneris stellam quantitate visibili equabat. Per Decembrem Iouis sidus ferme emulabatur. Ianuario Anni LXXIII. Iove paulò minor, stellisque fulgentioribus primi ordinis, aliquanto major fulsit, quibus in Febr. & Martio æqualis extitit, sic Aprili, & Mayo, stellis secundæ magn. successiue ita decrescendo per Iunium. In Julio & Augusto, tertiae quantitatis par fuit. In Octob. & Novemb. undecimæ Cassiopeæ stellæ non dispar cernebatur. In fine anni & Ianuario seq. stellas quintæ formæ vix excedebat. In Febr. sextas, & minimas adumbrabat, donec ultimo mense Martio, adeò exilis redditasit, ut conspici ulterius prorsus desineret; nec colorem insitum eundem semper exhibuit. Tycho Brahe progymn. fol. 301. Latitudinem habuit P. 53. S. 55. aliis 45. Longitudinem P. 36. S. 54. dodecatemorii Tauri. Stabat limbo lactæ via Boreo affixa, ut cum stellis tertiae formæ, α. β γ. rhombum effingeret ferè perfectum. Cum nullam haberet paralaxin, secundum proprium locum, in principio, id est Novembri, major fuit terra $361\frac{1}{2}$. Sole verò $2\frac{2}{3}$. cuius amplitudo, terræ globum, non amplius quam 130. ad summum 140. superat, & hoc ex probabiliori recentiorum sententia. C. Persei gladius seu Harpe. D. Circulus Arcticus, nobis per polum Zodiaci, circumundi axem ductus; veteribus erat circulus per intersectionem Meridiani, & Horizontis, quem semper attingebat, indefinitæ magnitudinis circa dimensionem descriptus. E. Colurus Arietis & Libræ. Hac constellatio, (ut & aliae plures) nobis nec oritur nec occidit; caput Messana Siciliæ incipit descendere. Peregrina Cayri seu Babylonica novæ, stringebat Horizontem.

TABU.